

Bydgoszcz.20.02.2014r

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
Departament Ubezpieczeń Społecznych
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa

Dot. DUS.I.053.59.2016,MJ
z dn. 5.02.2016r

Odwołanie od postanowienia Departamentu Ubezpieczeń Społecznych odmawiającego podjęcia prac w celu zmiany art. 95 ustawy z dn.17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z FUS (Dz. u. z 2015r, poz. 748 , z późn. zm.)

Nie mogę zgodzić się z przedstawioną interpretacją przepisów, a tym bardziej uznać je za prawidłowe i sprawiedliwe. Niezależnie bowiem od ilości istniejących systemów emerytalnych w kraju obywatel powinien otrzymywać emeryturę za cały okres swojej aktywności zawodowej. Wszelkie inne kombinacje i dywagacje na ten temat służą tylko zaciemnieniu i zamazaniu istot sprawy.

Nie jest tak jak stwierdzono w odpowiedzi na moją petycję, że oba systemy emerytalne, wojskowy i cywilny są od siebie całkowicie niezależne. Gdyby tak było to ja za służbę i pracę w cywilu otrzymywałbym odpowiednio naliczone dwie emerytury i petycje byłyby zbędne.

Niestety główną i wiodącą jest ustawa z 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z FUS. To z tej ustawy przeniesiono do ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin min. cenowe zasady rewaloryzacji emerytur oraz treść art. 95 ust. 1 i 2, o zmianę , którego bezskutecznie występuję już od kilku lat.

Zgadzam się z tym natomiast ,że zasady wymiaru świadczeń emerytalnych są różne w obu systemach:

- w ustawie z FUS podstawa wymiaru ograniczona jest do 250% kwoty bazowej;
- w ustawie wojskowej ograniczenie wynosi do 75% ostatniego wynagrodzenia.

Wskaźnik 75% jest do zaakceptowania tylko w odniesieniu do tych osób, które całe życie zawodowe spędzili w wojsku ,osiągnęli odpowiednio wysokie awanse i wynagrodzenia, nigdy nie pracowali w cywilu lub pracowali co najwyżej kilka lat i nie stanowi to podstawy do naliczenia emerytury z ZUS..

A co z tymi żołnierzami, którym kariera wojskowa została nagle przerwana w wyniku dzięki restrukturyzacji i nie mogli przez to nic w wojsku osiągnąć, musieli szukać innej pracy i myśleć o innej emeryturze ?

Drugie cywilne emerytury wzięły się właśnie w wyniku tych zwolnień. Ta druga emerytura to nie eldorado, ani dobrowolny wybór - to przymus wiążący się z przekwalifikowaniem, brakiem stabilizacji życiowej, zmianą środowiska, stresem i rozpoczynaniem startu życiowego od nowa.

Czy można w ciągu następných dwudziestu kilku lat wypracować drugą zadawalającą emeryturę pracując w cywilu, gdy w kraju szalało bezrobocie i wysprzedaż zakładów pracy ?
Moje osobiste doświadczenie wskazuje na to, że nie!

W trakcie zwolnienia z wojska moje ostatnie wynagrodzenie wynosiło 1200 zł – z tej kwoty naliczono 75% emerytury. Wypracowana emerytura w cywilu również jest godna pożałowania. Wybór między jedną a drugą nie ma sensu, bo różnią się nieznacznie. Obydwa świadczenia łącznie nie przekraczają 250% kwoty bazowej - limitu który określa art. 15a ustawy emerytalnej z FUS. Dlaczego nie dotyczy mnie ten art. lecz art. 95 ? Skoro art. 95 ma obejmować takie osoby jak ja bo ustawy są z sobą powiązane, to logiczne jest, że powinien on uwzględniać całą moją pracę i służbę.

Sprawiedliwie będzie więc gdy art. 95 otrzyma brzmienie, że w przypadku zbiegu uprawnień do dwóch świadczeń emerytalnych wypłaca się je do wysokości nie przekraczającej 250% kwoty bazowej z dnia naliczenia ostatniej emerytury.

Powstaje pytanie, co zrobiło nasze Państwo aby ten problem uczciwie rozwiązać ?
Zamiast wspierać i pomagać zwolnionym przedwcześnie żołnierzom, którym wyrządzono krzywdę, którzy mieli i mają nadal na utrzymaniu rodziny i są w trudnej sytuacji - pozbawia się ich jednej z emerytur, chociaż powszechnie wiadomo, że ci żołnierze, którzy pozostali w wojsku i odchodzą na emeryturę w ostatnich latach, otrzymują świadczenie kilkakrotnie wyższe.

Państwo zaoferował wprawdzie w art. 95 możliwość wyboru jednej z dwóch głodowych, przeważnie różniących się nieznacznie emerytur. Jest to jednak takie same dobrodziejstwo, jak wielkoduszność mafii, która przed obcięciem ręki pozwala ofierze na wskazanie, która ma pozostać, lewa czy prawa. A przecież człowiek bez ręki to inwalida. a żołnierz ograbiony z połowy dorobku życiowego to nędzarz. Czy na pewno o taką sprawiedliwość chodzi nowej władzy, którą i ja wybierałem?

Na temat takich i podobnych działań naszych władz są jednoznaczne opinie profesjonalistów i autorytetów w dziedzinie prawa.

Pani prof. Genowefa Grabowska - konstytucjonalistka stwierdza min. " ...jeżeli opłacane składki nie gwarantują świadczeń, to jest sprzeczne z art. 2 Konstytucji RP....." (Dziennik Gazeta Prawna z 15maja 2014r, nr 93)

Prof. Robert Jankowski ujął to w sposób następujący „ państwo pobierało podatek celowy w zamian za obietnice wypłacania emerytury” (I Program Radia z 31 marca 2015r, godz.8.30).

Rzecznik Praw Obywatelskich w odpowiedzi na moje pismo, sygn. III.7060.285.2014.AS z 17.12.2015r brak stosownych uregulowań w przedstawianej sprawie określił jako lukę prawną (cały cytat zawiera moje poprzednie pismo do Departamentu Ubezpieczeń Społecznych z dn.28.12.2015r).

Pani Ewa Kopacz będąc Marszałkiem Sejmu RP wyrażała gotowość do zmiany art. 95 ust 1 i 2, brakowało jedynie inicjatywy ustawodawczej, której nie doczekałem się do dnia dzisiejszego. (pismo sejmowe BKI-141-18107/14 z 12.02.2014r).

Na potrzebę zmiany przepisów wskazywał również sąd do którego zaskarżyłem decyzję ZUS, chociaż orzekł zgodnie z istniejącym, niesprawiedliwym prawem, bo jak twierdził , nie jest powołany do jego zmiany.

Zaskoczony więc jestem stwierdzeniem Departamentu Ubezpieczeń Społecznych odmawiającym zajęcia się zmianą niezyciowego i krzywdzącego prawa. To ,że takich osób jak ja jest mało to nie powód by je lekceważyć. Jestem przekonany, że w Ministerstwie Pracy, Pracy i Polityki Społecznej nikt nie chciałby aby odebrano mu część wynagrodzenia lub w przyszłości połowę świadczeń emerytalnych. Proszę więc o zrozumienie - ja też tego nie chcę.

Nie mogę pogodzić się z utratą połowy mojego życiowego dorobku. Pracowałem uczciwie od 16 do 65 roku życia . Obecnie jestem inwalidą II grupy , środki finansowe konieczne są nie tylko do codziennej egzystencji , ale też na leczenie i rehabilitację. Pozbawienie mnie drugiej emerytury odbieram jako niesprawiedliwą ,drakońską karę chociaż żadnego haniebnego czynu nie popełniłem, **Dlatego też proszę Departament Ubezpieczeń Społecznych jeszcze raz o zmianę art. 95 ustawy emerytalnej z FUS..**

Czuję się tak załamany i wyczerpany psychicznie lekceważącym podejściem władz , że jestem gotów szukać pomocy i wsparcia innych autorytetów poza naszymi granicami - prezydenta Baracka Obamy, który w 2014 r dziękował Bronisławowi Komorowskiemu za sprawne zarządzanie, lub papieża Franciszka, który jako największy autorytet moralny potrafi odróżnić prawdziwą sprawiedliwość od pozornej i udawanej , głoszonej wyłącznie na użytek rządzących, a faktycznie dzielącą obywateli na dwie kategorie - lepszych i gorszych , tych którzy urodzili się wcześniej.

Z poważaniem

MINISTERSTWO RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
DEPARTAMENT UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa, tel. +48 22 661 1738, fax +48 22 661 1736
www.mpips.gov.pl

Warszawa, 5. lutego 2016 r.

DUS.I.053.59.2016.MJ

W związku z Pana pismem z dnia 28 grudnia 2015 r., przekazanym przez Departament Spraw Obywatelskich Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, dotyczącym regulacji określających uprawnienia emerytowanych żołnierzy zawodowych do emerytury z powszechnego systemu emerytalnego, Departament Ubezpieczeń Społecznych uprzejmie informuje, że nie podziela opinii, że obecnie obowiązujące przepisy są nieprawidłowe i wymagają zmiany.

Emerytowany żołnierz zawodowy może mieć przyznaną drugą emeryturę na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748, z późn. zm.), jeśli spełnia wymagane warunki bez uwzględnienia okresów zawodowej służby. Jeżeli pozostawał w służbie przed 2 stycznia 1999 r., to pobierać może tylko jedną z przysługujących mu emerytur: emeryturę wojskową albo emeryturę z FUS. Zgodnie bowiem z art. 95 ust. 1 i 2 *ustawy o emeryturach i rentach z FUS* i art. 7 *ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin* (Dz. U. z 2015 r. poz. 330, z późn. zm.), w razie zbiegu prawa do emerytury wojskowej, obliczonej na podstawie art. 15 *ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych z prawem do emerytury z FUS*, wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, natomiast wypłata drugiego świadczenia ulega zawieszeniu.

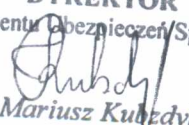
Dla osób, które wstąpiły do zawodowej służby przed 2 stycznia 1999 r. nie zmieniono bowiem zasady, że przy obliczaniu emerytury wojskowej mogą być uwzględnione nie tylko okresy zawodowej służby, ale również okresy „cywilnej” pracy objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, a więc okresy zatrudnienia (ubezpieczenia) oraz pozostałe okresy składkowe i nieskładkowe wymienione w *ustawie o emeryturach i rentach z FUS*. Z tego

powodu emeryci wojskowi, pozostający w służbie przed 2 stycznia 1999 r., mogą pobierać tylko jedną z przysługujących im emerytur: emeryturę wojskową albo emeryturę z powszechnego systemu emerytalnego.

Inna jest sytuacja osób, które po raz pierwszy wstąpiły do zawodowej służby po dniu 1 stycznia 1999 r. One mogą pobierać obie emerytury: wojskową oraz z powszechnego systemu emerytalnego. W wymiarze emerytury wojskowej, którą oblicza się zgodnie z art. 15a *ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych*, mają bowiem uwzględniane wyłącznie okresy zawodowej służby. Z tytułu posiadania okresów „cywilnej pracy” objętej ubezpieczeniem społecznym mogą po osiągnięciu wieku emerytalnego uzyskać prawo do drugiej emerytury na zasadach określonych w *ustawie o emeryturach i rentach z FUS*. Ta emerytura jest obliczana wyłącznie za okresy zatrudnienia (ubezpieczenia). Osobom tym mogą być wypłacane obie emerytury, ponieważ każdy z systemów, tzn. zaopatrzeniowy i ubezpieczeniowy, realizuje wyłącznie własne zobowiązania.

Departament ponadto uprzejmie wyjaśnia, że każdy system zabezpieczenia emerytalnego określa maksymalną wysokość świadczenia. Emerytura wojskowa dla żołnierza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., bez uwzględnienia dodatków i zasiłków nie może przekroczyć 75% podstawy wymiaru, tj. uposażenia należnego w ostatnim miesiącu pełnienia służby. W przypadku emerytury przysługującej na podstawie *ustawy o emeryturach i rentach z FUS*, podstawa wymiaru emerytury nie może być wyższa niż 250% tzw. kwoty bazowej, a kwota emerytury nie może przekraczać 100% podstawy wymiaru, którą stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe z okresu 10 lub 20 lat kalendarzowych.

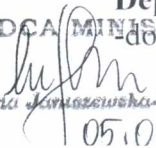
Obecnie obowiązujące regulacje prawne w zakresie uprawnienia emerytowanych żołnierzy zawodowych do emerytury z powszechnego systemu emerytalnego są prawidłowe i nie planuje się ich zmiany.

DYREKTOR
Departamentu Ubezpieczeń Społecznych

Mariusz Kubędyl

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Spraw Obywatelskich

RADCA MINISTRA dot.: DSO.SWA.5717.1222.2015.EZ

mgr Maria Janaszewska-Wyzyńska

05.02.16

KANCELARIA PREZESA RĄDY MINISTRÓW

DEPARTAMENT SPRAW OBYWATELSKICH

Nr DSO.SWA.5717.1222.2015.EZ

Warszawa, dnia 17 stycznia 2016 r.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
KANCELARIA OGÓLNA

DATA WPRZYWIĘZ. 2016 -01- 19 -11-

RKP 7178/16

MRPiPS

KAN021534

Dyrektor

Departamentu Ubezpieczeń Społecznych

**Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki
Społecznej**

ul. Nowogrodzka 1/3

00-513 Warszawa

Przesyłam zgodnie z właściwością nadesłane do Prezesa Rady Ministrów wystąpienie
(data wpływu 4 stycznia 2016 r.) postulujące zmianę art. 95
ustawy emeryturach i rentach z FUS, z uprzejmą prośbą o rozpatrzenie tej sprawy
i udzielenie odpowiedzi bezpośrednio ww.

Dyrektor
Departamentu Spraw Obywatelskich

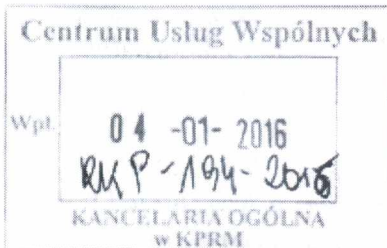
Leszek Białocki

Zał. 1 + koperta

Do wiadomości:

Bydgoszcz, 28.12.2015r

Pani
Beata Szydło
Prezes Rady Ministrów
al. Ujazdowskie 1/3
00-583 Warszawa

Dot.: inicjatywy ustawodawczej

PETYCJA

Zwracam się do Pani Premier z prośbą o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu opracowania nowelizacji krzywdzącego, niesprawiedliwego i niekonstytucyjnego zapisu w art. 95 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z FUS

(tekst jedn. Dz. u. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) oraz innych ustawach z nią powiązanych.

Zapis ten dyskryminuje osoby , które w ramach przemian demokratycznych zostały zwolnione z pracy i musiały życie rozpoczynać od nowa. Dziś niektórzy mają wypracowane 2 bardzo niskie emerytury, a zgodnie z zapisami przywołanego art. mogą otrzymywać tylko jedną.

Jestem właśnie w takiej sytuacji. Mam przyznane dwie emerytury – wojskową w 1995 r. i z ZUS w 2013 r. **Okresy służby i pracy w cywilu nie pokrywają się!**

Obydwa świadczenia są bardzo niskie, nie przekraczają łącznie brutto jednej średniej płacy krajowej. Mimo tego mogę otrzymywać tylko jedno z nich, bo tak stanowi art. 95 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. (Ustawy mundurowe tylko powielają ten zapis).

Ta sama ustawa, art. 15 ust. 5 umożliwia obywatelom pobieranie świadczeń emerytalnych do wysokości 250% średniej płacy krajowej (dokładniej – kwoty bazowej).

Czy ja jestem obywatelem drugiej kategorii? Czy w Polsce są obywatele równi i „równiejsi” wobec prawa? Gdzie jest sprawiedliwość?

Zwracam się do Pani Premier z prośbą o wprowadzenie porządku prawnego zgodnego z Konstytucją RP i zmianę przywołanego powyżej art. 95 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej.

Zdrowy rozsądek podpowiada, że powinna istnieć możliwość pobierania dwóch, trzech, a nawet dziesięciu świadczeń jeżeli ich łączna wysokość nie przekracza progu określonego w art. 15, ust 5 ustawy emerytalnej. Byłoby to logiczne i sprawiedliwe, bo nie ilość świadczeń, ale ich łączna wysokość powinna być ograniczona przez państwo do określonego poziomu.

Pragnę dodać, że za darmo emerytur nie otrzymałem. Obecnie jestem inwalidą II grupy i chciałbym dożyć do śmierci nie penetrując śmietników.

Zwracałem się z tym problemem do wielu instytucji państwowych, ale byłem ignorowany i informowany tylko o zapisach w ustawach. Zapisy te znam na pamięć, ale interwencji się nie doczekałem.

Rzecznik Praw Obywatelskich, do którego się zwracałem w odpowiedzi na moje pismo, sygn. III.7060.285.2014.AS z 17.12.2015r. stwierdził: „Odejście od zasady realizacji prawa do jednego świadczenia w odniesieniu do pobierających emerytury z systemu zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych wymagałoby wprowadzenia odpowiednich regulacji prawnych na poziomie ustawy. Brak stosownego uregulowania oznacza lukę prawną w obowiązujących unormowaniach. Luka w prawie nie może być badana przez Trybunał Konstytucyjny. Rzecznik praw Obywatelskich, który działa na podstawie art. 208-212 Konstytucji oraz ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1648 ze zm.), nie posiada prawa inicjatywy ustawodawczej. Z tych względów Rzecznik nie może podjąć działań zgodnych z przedstawionymi oczekiwaniami.”

Na konieczność zmiany przepisów wskazywał również ZUS i sądy, do których się już wcześniej zwracałem.

Uważam, że nieistotne jest to, jak nazwiemy art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej – niedopatrzaniem, luką prawną, czy zamierzonym działaniem na szkodę wybranych obywateli- to taka regulacja prawna na pewno nie przynosi chwały polskiemu ustawodawstwu, wręcz przeciwnie jest żenująca. Niezgodna jest też z naszą Konstytucją, zwłaszcza z art. 2.

Mam nadzieję, że obecny nowy i prężny Rząd RP podejmie odpowiednie kroki w celu przywrócenia sprawiedliwych rozwiązań, a ja jeszcze doczekam tej ważnej dla mnie chwili..

Z poważaniem